

เปิดอก จกพ่อใจ

บันทึกเขียนเรื่องนี้	มีมา
แลกเปลี่ยนเรียนวิชา	หนึ่งนั้น
วัฒนธรรมสู่นานาชาติ	ณ ต่างประเทศเฮ
เกาหลีเป็นเขตชั้น	หนึ่งชั้นพัฒนา
เก็บมาเป็นคำอ้อ	คำกลอน
เล่าสู่คูก่อนนอน	ก็ได้
หมู่เฮาแอ่วเที่ยวจร	นับม่วน ใจเฮ
ชาวละคอนเขียนไว้	เพื่อได้ทวนจำ
ขอบคุณคนเกี่ยวข้อง	ญิงชาย
ทุกท่านมีใจหมาย	มุ่งหมั่น
ที่ได้ทุ่มเทกาย	ใจจ่อนี้เฮ
บุญของท่านนั้น	แนแท้เป็นกุศล
ขอให้ผลท่านไท่	ทำดี นี่นา
สุขส่งเสริมเฉลิมศรี	บ่ยัง
โชคชัยรุ่งมั่งมี	ทุกเมื่อ ยามเทอญ
สวัสดิ์สถิตตั้ง	อยู่ด้วยธรรมบาล

อันของที่รัก

มะโนโน	หัวใจชุ่มขี้วาย
น้องเจ้าพี่อ้าย	ญิงชาย เฮาหนา
ทำบุญมานัก	บวกกับวาสนา
ที่เฮาได้มา	พร้อมหน้าอย่างอี
จากเมืองละคอน	เดียวจรมานี้
หลายสิบชีวี	แต่ตัก
มาด้วยยินดี	บ่มีบังคับ
สมัครมุงหน้า	มาดว
เนื่องในวาระ	อันสะอาดสว
ไชว่ารำรวย	เงินทองของเข้า
ใครมารู้หัน	ม่วนจันทางเฮ
เป็นแนวทางเฮา	พี่น้อง
มาเป็นหมู่ใหญ่	บ่ได้เรียกร้อง
เต็มใจคู่ห้อง	เนอนาย

เริ่มต้นแต่เก้า	เอามาขาย
ฝากเผื่อเล่าขาย	หื่อนานน้องข้า
รู้ความในใจ	สืบไปวันหน้า
อาจจะได้มา	แถมครึ่ง
มาร่วมแสดง	สืบแสงต่อซัง
หมายเป็นที่ตั้ง	ยาวนาน
สร้างสัมพันธ์ไว้	ต่อไปลูกหลาน
จะได้ขึ้นบาน	สุสานค้ห่างเฮ
ขอเก็บเอาความ	ตำมที่อยู่เฝ้า
ติดด้วยหมู่เฮา	ทุกเมื่อ
สืบลูกว่าคน	คั่นคั่นยุคชื้อ
ถือเป็นทัพหน้า	มาใจ
เมืองอันของนี้	เป็นศิศไส
ในนามคนไทย	เต็มใจมานี้
พร้อมการแสดง	จัดแจงก่อนก็
ฝึกฝนเข้าที่	พริ้วพริ้ว
ท่านประธานคิ	เฮานี้บ่น้อม
ชักซ้อมกันด้วย	วาจา
ได้แนะนำไว้	ด้วยใจปรารถนา
หลายครั้งหลายครา	ห้วงหาทั่วถ้วน
กลัวมีปัญหา	หรือพาหวิดจวน
จึงเฝ้าทบทวน	บอกข้า
ส่วนจิตต์อารี	ก็ดียังล้ำ
ฝึกซ้ำเพื่อหื้อ	ถูกคิ
เฝ้าเพียรหมั่นซ้อม	พร้อมใจบ่หนี
ครูก็ยินดี	ศิษย์นี้ก็กล้า
ขยันขันแข็ง	ออกแสงถ้วนหน้า
หวังหื้อลือชา	ทั่วแคว้น
ผู้อาวุโส	ไชว่าเหมือนแม่น
หนุ่มแน่นบ่เฒ่า	ชรา
ร่างกายยังฟิต	บ่ติดปัญหา
โรคภัยบ่มา	แอ่วหาห้วงซ้อง
เต็มอกเต็มใจ	พร้อมไปร่วมห้อง
ร่วมใจปรองดอง	ญาติมิตร
ใจซื่อเลื่องนาม	บอกความแถมนิค
คิดถึงอ่านได้	ไต่ดู

ดร.อุดมศักดิ์	เป็นหลักเสาสุ	ต้องไปเขตแคว้น	ดินแดนเกาหลี
เป็นที่ชั้นชู	คิงหมู่พร้อมเจ้า	“อันของ” ธาณี	เป็นที่หมายหมั้น
ท่านนำขบวน	ครบถ้วนตามเป้า	มอบรองผอ.	เฝ้าผออยู่หั้น
อุ่นใจให้หมู่เฮา	แม่นตัด	ตัวจักรสำคัญ	อ.ศิริะ
อีกท่านขอขาน	อาจารย์บุญรัตน์	การฟ้อนการรำ	ทำได้สะปะ๊ะ
ถนัดเรื่องด้าน	นี่ดี	ประสานสอดคล้อง	ดนตรี
เคยไปหลายแคว้น	หลายแดนดีหลี	อ.วรรณภานัน	ฝึกกันบ่หนี
ท่านเสธฯธานี	นิภา คุณป้า	ลูกศิษย์ก็ดี	ฝีมือพอได้
อีกเจ้แสงจันทร์	เจ้ศิริวรรณ ถ้า	เล่นการฟ้อนรำ	นำสุขมาให้
เจ้สุวริย์มา	เกือบซ้อย	กลมกลืนกันไป	ดินัก
อาจารย์บงกช	สคไสเรียบร้อย	มีครูสงกรานต์	เอางานแต่ตัก
ไปเป็นล่ามถ้อย	ช่วยงาน	เต็มใจประจักษ์	ผลงาน
อีกหลายท่านนั้น	สู้กันบอกขาน	ครูอนุสรณ์นั้น	ช่วยกันสืบสาน
ข้าราชการบำนาญ	บอกขานเล่าแจ้ง	ทุกคนขึ้นบาน	สุขสานต์ทั่วหน้า
อ.วิดา	อ.ลาวัลย์เต็มแฉ่ง	ส่วนอ.ประทุม	คอยคุมเจ้าข้า
อ.นิชากรแจ้ง	บอกไว้	หื้อลูกศิษย์มา	อยู่สุข
อ.ศิลป์-แสงบุญณ์	เพิ่มพูนบ่ไว้	ลูกหลานทั้งหลาย	หญิงชายหายทุกข์
แถมคนนั้นใกล้	คนงาม	สนุกม่วนด้วย	เบิกบาน
นั่งนอนแอบซอ้น	ยอดมือนจิหลาม	ร่วมมือกันไว้	บ่ได้ลืมการ
“ชนิดา” นาม	งามสุดโลกหล้า	รับผิดชอบงาน	บ่ด้านบ่ดื้อ
หนึ่งน้องนางเดียว	มัดเหนียวใจข้า	มารยาทก็ดี	บ่มีหยึดหยื้อ
ร่วมขบวนมา	หนนี้	ตั้งไม้ตั้งมือ	อ่อนน้อม
แถมคุณันหนา	กล่าวว่าบอกชี้	ก็ขอสุมา	ว่าได้บ่พร้อม
สองสาวคู่นี้	บอกนาม	วันดูนค้อยอ้อม	เอียนาม
หนึ่งปียรัตน์	หรืออาร์ดห้ามถาม	เวลาจำกัด	ได้ตักได้ถาม
วิไลลักษณ์งาม	ติดตามด้วยใกล้	ยังบ่ครบความ	จำยังบ่ถ้วน
ล้วนเป็นกองเชียร์	แผ่เพื่อเหนือได้	ก็เลยค้างคา	เพราะว่ามันจวน
ร่วมแสงกันไป	แต่ตัก	ก็ตามเบิงควร	ก่อนเนาะ
แต่ที่สำคัญ	ปลูกปั้นเป็นหลัก	ม่อนน้อยเก็บความ	ตามที่สอคเซาะ
หื้อได้ประจักษ์	ผลงาน	ใส่เปาะมานี้	นักแก
ผอ.สุทัศน์	แจ้งจัดมอบการ	ขอจึกเล่าไว้	บ่ใช่มาแฉ
หื้อบบริวาร	อาจารย์ศิษย์แก้ว	ตามหันผ่อแล	แนใจเจ้าข้า
เตรียมตัวเตรียมใจ	หื้อได้ผ่องแผ้ว	แต่ว่าบางที	อาจมีซ่อนหน้า
ตั้งใจยึดแนว	ทางไว้	เก็บคำเอามา	บ่ครบ
จนในที่สุด	จุดหมายนั้นไซ้	ตลอดเวลา	ตัวข้าได้พบ
จึงเป็นไปได้	ด้วยดี	ประสบอยู่ด้วย	ทุกวัน

ก็ชอบอกซี้	ลิ่งดีหื้อหัน	พาไปแอวเวะ	แนะนำเกาหลี
ได้เล่นม่วนจัน	ช่วยกันทุกผู้	อันใดเข้าที่	บ่มีกิดกัน
ยามเช้าตื่นมา	ใจจำบอกอู้	กินฟรีอยู่ฟรี	ดูนี้ดูหั้น
แปดโมงมาดู	คาบเช้า	เป็นฟรีทุกอัน	ม่วนล้ำ
อาหารนั้นกา	เอามาตักเต้า	ส่วนไ่ค้ก็ดี	ข้อนี้ขออย่า
ตึงข้าวตึงน้ำ	มากมี	ทำตัวหื้อเข้า	กลมกลืน
แบบฝรั่งนั้น	ปนกันเกาหลี	ได้เรียนได้รู้	ชอบสูบฝืน
กิมจิของดี	มีทุกคาบเช้า	ตึงคำตึงกิน	ดึกคั่นฮ้องได้
แซนวิชขนมปัง	แถมยังบอกเจ้า	เป็นห่วงหมูเฮา	กลัวเหงาป่วยไข้
กาแฟนมเอา	ป่าเลื้อ	ของกินอันใด	มีพร้อม
ปรับตัวปรับใจ	ถิ่นใหม่แต่เนื้อ	จะไปที่ไหน	ไ่ล้นชักซ้อม
พ่องยังเบ็งเก้อ	อาลัย	บ่หื้อขาดก้อม	หายลืม
หมูของน้ำพริก	เอาติดมาไ่ไ่	สิบสามวันนี้	พี่น้องบ่ขริม
กลัวลืมเมืองไทย	ไ่ส่กินกับแกล้ม	บ่หิบบ่ขี้ม	บ่ลืมกันได้
แบ่งปันกันไป	บ่ได้ก็แถม	นับเป็นคติ	ยามคิดต่อไ่
ลักซ่อนกินแอม	แอบไว้	ของเฮาคนไทย	พี่น้อง
ไ่ได้กินอยู่ดี	บ่มีทุกข์ไ่	อีกทั้งไ่มตรี	มีต่อเพื่อนพ้อง
ตอนแลงอิงไ่หว	ขอบคุณ	มนุษย์ทั่วห้อง	โลกา
เป็นพาไปเลี้ยง	เลี้ยงเงินอุดหนุน	ที่มาร่วมมิตร	สนิทกันหนา
กิดเป็นต้นทุน	หนุนนាំบ่หน้อย	ขอเอ่ยนามมา	กันว่าลืมจ้อย
กินร้านอาหาร	ถ้วจางเรียนถ้อย	เจ็ดชาติรวมกัน	ผูกพันบ่หน้อย
อาหารทยอย	บ่ขี้	ครั้งหนึ่งมาจอย	ผูกมิตร
หมูเห็ดเป็ดไ่	ไ่ได้กินหลายครั้ง	มีบุลกาเรีย	เผื่อไปอังกฤษ
เป็นเอามาตั้ง	เรียงราย	นับทศยุโรป	เอเชีย
ปึกเกาหลีแล้ว	แอวตึงขชาย	ตุนกินัน	เติงกันเกาหลี
ตึงญิงตึงชาย	เล่าขยายว่าอี้	มองโกเลียดี	มีจิ้น มาด้วย
จิ้นปลาอาหาร	เบิกบานอยู่นี้	ถ้านับตึงไทย	ใจบ่หลังส้าว
จิงพาฮ้วนพี	ยืมเยี่ยม	เจ็ดประเทศดวย	กันนี้
กินแล้วงานดี	บ่มีหน่อมแน้ม	มาเพิ่มสีส้น	ห้องงานส่่งซี้
แจมได้ทุกห้วง	เวลา	เป็นดีกัวนหน้า	เนอนาย
เรียกได้พร้อมพริบ	บ่ต้องฮ้องหา	วันเริ่มจันแล้ว	มิตรแก้วสหาย
เตรียมตัวทุกครา	หน้าที่แม่นหมั้น	ตึงญิงตึงชาย	สบายใจทั่วถ้วน
เข้ากับเกาหลี	บ่มีกิดกัน	หันเป็นยะก้าร	เบิกบานบ่จ้วน
เพราะหัวใจมัน	เปิดไว้	วางแผนเป็นขบวน	พรำพร้อม
ตลอดเวลา	บ่พาทุกข์ไ่	ลักจำเอามา	ใจจำบอกซ่อม
ดูแลเฮาได้	อย่างดี	เพื่อหื้อควยฮ้อม	ไ่งาน

ผ่อนั่นผ่อนี้	เป็นดีประธาน	หื้อหมู่เฮานี้	มีลากมีผล
สดชื่นเบิกบาน	งานดีเดินหน้า	อยู่สุขทุกคน	พื้นเคราะห์โศกใหม่
นับพันสมัย	ถูกใจตัวข้า	จะเดินทางไป	ตั้งไกลตั้งใกล้
เป็นบุญได้มา	หันฮู้	มิโชคมีชัย	เต็มกำ
รูปแบบของงาน	คิดอ่านผ่อฮู้	จะอยู่ที่ไหน	ได้คนฮักล้ำ
เป็นครูจำหัน	เอามา	เงินค่าของเข้า	ไหลมา
เมื่อถึงไทยแล้ว	แม่แก้วแก่นตำ	มีศีลธรรมยิด	ก็ตั้งสร้างบุญหนา
อันไหนลือชา	เอามาเอ่ยอ้าง	อายุทีมา	กว่าร้อยปีเจ้า
ก็คู้ฮู้ทำ	นำมาต่อสร้าง	ดีด้วยทำงาน	ถูกหลานต้านเด้า
จักเป็นหนทาง	ดีเหมาะ	สอนฟังคำเอา	นำฮัก
สรุปแถมคำ	พอจำได้เนาะ	หลอนคำคำจำ	ข้าน้อยปากตัก
ที่เฮาสอดเซาะ	กันไป	จักหื้อขุนซ้อง	อันใด
เพื่อสร้างผูกมิตร	สนิทเมืองไกล	ขอนบสิบนิ้ว	หว่างคิ้วใจใส
เกาหลีนึงใน	เอเซียแหล่งหล้า	กราบขออภัย	เนอนายเจ้าข้า
หันเป็นพัฒนา	จนว่าก้าวหน้า	หวังฝากลูกหลาน	สืบสานไปหน้า
ชีวิตชีวา	เป็นสุข	วรรณกรรมล้านนา	คำจ้อย
แต่ว่าบ่ลืม	ปลาบปลื้มบ่มอก	บ่ได้บวชเณร	เป็นหนานเป็นน้อย
ซ้อนซูกอยู่ด้วย	วัฒนธรรม	ความฮู้ยังด้อย	วิชา
ของเก่าเอาไว้	ของใหม่ก็จำ	ข้าน้อยประดิษฐ์	จิตเขียนขึ้นหนา
เก็บมาสูนขำ	ทำหื้อเข้าได้	ขอกราบวันทา	ครูปาก่อนก็
ตั้งเก่าตั้งใหม่	ใช้ตั้งไกลใกล้	หื้อได้ศึกษา	เป็นมาอย่างอี
ผสมกันไป	แต่ตัก	นับเป็นของดี	เหลือไว้
ขอบคุณหมู่เฮา	เจ้าพี่น้องฮัก	จะเขียนไปหลาย	ตำลายแล้วไซ้
ได้สมัครร่วมด้วย	ดวยไป	คนที่อยู่ใกล้	ฮ้องมา
คร.อุดมศักดิ์	สลักปักใจ	ขอจบคำลา	ไว้เท่านี้
ทั่วแคว้นแดนไทย	จำไว้เนอเจ้า	สุดเสียงเท่าอี	เล่าสู่กันฟัง
ช่วยหื้อได้หัน	สุขสันต์บ่เศร้า	ก่อนเหล่านายเหย	
เป็นบุญหมู่เฮา	ชาตินี้		
ผอ.สุทัศน์	จัดการส่งซี้	สถาบันโยม หลามปล่ายใบหญ้า	ขอหมู่เฮาตึงหมู่
การแสดงนี้	พร้อมไป	ได้หมั่นมาฮู้หากันจิมเนอ	
จึงได้หันรู้	สู่ถิ่นแดนไกล		
เกาหลิแดนชัย	สุขใจทุกผู้	ด้วยใจการวะ	
ได้มาเล่าขาน	ลูกหลานชอบฮู้	คนหลงละคอน	
ไว้เป็นแบบครู	ต่อไว้		ตุลย์ ๕๐
ขอกราบไหว้สา	เทวดาเทพไท		
ไต่รรัตนโปรดได้	ช่วยคล		

ดร.อุดมศักดิ์ ศักดิ์ มั่นวงศ์

“หัวใจใหญ่คนไทยภูมิใจยิ่ง
ส่งเสริมสิ่งดีมีคุณค่า
นำเมืองไทยก้าวไกลพัฒนา
ด้วยคำว่า “วัฒนธรรม” นำสัมพันธ์
สร้างความเข้าใจในหมู่มนุษย์
เพื่อยังหยุดเข่นฆ่าให้อาสา
หันหน้ามาพบหน้ายิ้มหากัน
สร้างสัมพันธ์ด้วยไมตรีที่วัฒนธรรม
เพื่อนทั่วโลกนำโชคและยอมรับ
น้อมคำนับมอบหน้าที่มีเกียรติล้ำ
ประธาน CIOFF โลกให้ท่านนำ
จารึกจำหนึ่งในสยามนามระบือ
ดร.อุดมศักดิ์ ศักดิ์ มั่นวงศ์
ผู้ดำรงคงคุณค่าที่น่าับถือ
ชาวต่างประเทศไทยได้เลื่องลือ
จารึกชื่อฝากไว้ในโลกา”

ผู้มีวิสัยทัศน์ ผอ.สุทัศน์ ใจคำปัน

“ยกความคิดรวนี้ให้ใครคนหนึ่ง
ที่ลึกซึ้งมองการณ์ไกลไปข้างหน้า
เปิดโอกาส ให้คนลาดทันโลก
เพื่อพัฒนานักเรียนครูมุ่งมั่นใจ
ชูวัฒนธรรมล้ำค่ามาเป็นหลัก
ให้พร้อมพรั่งจากของดีที่มีไว้
บุคลากร “จิตต์อารี” ดีกว่าใคร
เพราะอยู่ในความรักสามัคคี
จากขุนเขาเข้าสู่ในหมู่บ้าน
จนถึงย่านในเมืองเป็นเครื่องชี้
โรงเรียนเรารวมชีวิตจิตต์อารี
ทั้งน้องพี่มีความรักประจักษ์นาน
ขอขอบคุณความดีมีวิสัยทัศน์
ที่ยืนหยัดก้าวไกลด้วยใจท่าน
ยกความดีนี้ให้ผู้อำนวยความสะดวก
นามขานชัดท่าน “สุทัศน์ ใจคำปัน” ”

อาจารย์บุญรัตน์ ผู้ยืนหยัดงานวัฒนธรรม

“อาจารย์บุญรัตน์ ผู้จัดการในทรีปนี้
ผ่านมามากมายที่มีประสบการณ์ด้านท่องเที่ยว
พาวัฒนธรรมนำขบวนไปไม่น้อยเที่ยว
คอยข้องเกี่ยวห่วงหาอาทร
สิ่งไหนดีที่ไหนด้อยคอยแก้ไข
หวังเพื่อให้ไทยไวชื่อคืออนุสรณ์
ชาวคณะกราบการจะได้มาจร
กราบขอพรจากฟ้ามาคุ้มเทอญ”

อาจารย์ศิริระ พ่อพระของลูกศิษย์

“อาจารย์ศิริระเรียนวิชาภาษาไทย
แต่ใส่ใจใฝ่รู้ด้านภูศิลป์
ฝึกฝนตนจนขวนขวายมาเป็นอาจิน
จนรู้สิ้นร้ายราทางดงาม
เป็นตัวอย่างวางแนวให้เรานั้น
ได้ยึดมั่นไม่รู้สู้ใดถาม
รู้สิ่งใดได้รู้จริงยิ่งดงาม
เอาอย่างตามอ.ศิริระจะได้คุณ”

อ.วรรณภา แม่ครูดีคนตรีเรา

“อาจารย์วรรณภาน่านับถือ
เฝ้าฝึกปรีอศิษย์คนตรีเก่ง
ทุ่มเทใจให้หมดไม่อดเพลง
อีกครั้งคร่ำเคร่งฝึกฝนจนศิษย์จำ
กว่าจะถึงวันนี้ศิษย์รัก
ครูพุ่มพอกสมใจเข้าจนคำ
ท่องจิตใจศิษย์ทำได้เพราะรู้คำ
กุศลกรรมนำผลดีเกาหลีนี้อย”

อ.ปาดิญา ล่ามภาษาพาเอนจอย

“อาจารย์ปาดิญาเรีงร่าแจ่มใส
ช่วยสร้างให้บรรยากาศนั้นดีหลาย
ได้ยิ้มยั่วหัวเราะทั้งหญิงชาย
ช่วยผ่อนคลายความคิดถึงซึ่งคนไกล
ทำหน้าที่สุดฝีมือคือเป็นล่าม
เรารู้ความว่าวันนี้ไปที่ไหน
ใครทำอะไรที่ไหนอย่างไร
ด้วยครูไก่อใจดีซึบอเรา”

คุณแม่ประทุม ของลูกๆ

“อาจารย์ประทุมผู้ควบคุมเป็นธุระ
ต้องพบปะเอาใจใส่ในศิษย์พอง
ใครเดือดร้อนนอนไม่หลับต้องมันรื่อง
ใครออกห้องหายไ้ต้องไล่ตาม
เป็นผู้ใหญ่ใจดีที่ศิษย์รัก
เฝ้าสมัครสนใจและไ้ถาม
เหมือนมีแม่อยู่ใกล้ซัดคอยติดตาม
ยกความดีนี้ให้แม่คุณแม่ประทุม”

สองครูหนุ่ม ผู้ทุ่มเทใจ

“สองครูดีนักดนตรีและนักดาบ
เราแสนปลื้มใจอะไรนี้
ครูสงกรานต์นามว่าเก่งคิดซึ่งดี
เพื่อนดาบนี้เพลงเพลงไฟได้ออกโชว์
ส่วนครูนู อนุสรณ์มีมือกลองเก่ง
ได้บรรเลงเพลงกลองแล้วแสนโก้
เสียงดีดังฟังได้ก้องร้องโอโฮ
มีใบเดียวเดียวโชว์ตั้งร้อยเพลง
ทั้งสองหนุ่มอนาคตจะสดใส
ฝึกฝนไว้ให้เป็นครูครูคนเก่ง
รักวัฒนธรรมนำสืบทอดจักดีเอง
อย่ากริ่งเกรงเร่งเรียนรู้สู่ทางไกล”

ผู้ใหญ่ใจเมตตาคุณป้าแสงจันทร์

“คุณป้าแสงจันทร์ขวัญใจของลูกหลาน
ต่างชื่นบานสดใสในน้ำจิต
เป็นห่วงใยไต่ถามสุขทุกชีวิต
เฝ้าตามติดทุกคราพบหน้ากัน
ท่านใจดีมีพื้อกเกื้อหนุนนี้ให้
เด็กผู้ใหญ่ซึ่งใจได้สุขสันต์
ไหว้ขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุกทิศนั้น
ชื่นชวันมอบคุณป้าข้าวฟ้าดิน”

คุณลุงคุณป้า ชื่นอุราพาสุขสันต์

พล.ต.ธานี คุณป้านิภา วรรณะภูติ

“คุณลุงสุภาพบุรุษสุภาพ
พวกเราซาบซึ่งใจในตัวท่าน
รักห่วงใยพร้อมให้บริการ
คอยประสานเสริมส่งคงเส้นคงวา
อีกวาจาทำทางน้อมนวลนัย
ยามเมื่อหนุ่มสาวตอมหนักไข่มุข
เป็นตัวอย่างแก่ลูกหลานเป็นบุญตา
ขอบคุณละลุงคนดีเสนาะธานีเจ้า”
อารมณ์ดีมีน้ำใจใสสะอาด
บรรยากาศสดชื่นดีมีมีเหงา
ได้หัวเราะเพราะมีหนึ่งซึ่งใจเรา
ปรับตัวเข้ากับทุกวัยได้สุดดี
คลังเจ็ยก้อมกล่อมเราให้สดชื่น
ลิ้มวันคืนคิดถึงบ้านนะน้องพี่
ขอบพระคุณอบอุ่นใจในไมตรี
ป้าคนดีนามนิภาข้ามิลืม”

คุณป้าศรีวรรณ สุขสันต์อารมณ์ดี

“คุณป้าศรีวรรณร่วมกันมาคราวนี้
มีไมตรียินดีกับลูกหลาน
จิตต์อารีเพื่อศักดิ์ศรีมียืนนาน
ได้กล่าวขานลำปางนั้นชั้นยอดเลย
ขอขอบคุณน้ำใจจากคุณป้า
เสริมกำลังศรัทธาพาเอื้อนเอ่ย
วันหลังคงเมตตาด้เช่นเคย
ขอพรเฉลยจากฟ้ามามอบเทอญ”

อาจารย์บงกช ผู้สดใส

“อาจารย์บงกชเสียงสกลไส
ช่วยทำให้เข้าใจในหลายอย่าง
เป็นล่ำมได้ขยายความไปถูกทาง
ทั้งช่วยสร้างเสริมโมติรีได้ดีครั้น
ท่านเชี่ยวชาญด้านอักษรและภาษา
อีกผ่านมหลายประเทศทั่วเขตฉฉฉ
นามป้าแก้วนอนหนังสือก็รู้จัก
กลับไปปล้นคงได้อ่านผลงานดี”

อ.วิยดา ผู้หวังหาทุกคน

“เป็นมือกล้องพร้อมประสานงานน้อยใหญ่
มีน้ำใจให้บริการท่านทั้งหลาย
เป็นห่วงหาอาลัยทั้งหญิงชาย
ไม่เหน็ดเหนื่อยได้ฟังปา้าแสนดี
ใครขาดตกพร่องอะไรเอ๋ย
บอกเฉลยปา้าได้นะน้องพี่
ขอขอบคุณในน้ำใจและไมตรี
ปา้าท่านนี้เราเรียกขานอาจารย์วิยดาค่ะ”

อ.ศิลป์ อ.แสงบูรณ์อบอุ้นใจ

“สองตายายสบายในทวีปนี้
บุคลิกมีต่างกันมุ่งมันหมาย
ป่าแคลวคล่องว่องไวเด็กนี้อาย
แต่ลุงชายไปสุขุมนุ่มและเย็น
เหล่าลูกหลานต่างเป็นห่วงต้องมองหา
ลุงคู่ป่าตากู๋ยายต้องให้เห็น
ขอพวกเราเอาใจใส่ไม่สำคัญ
พร้อมกับเป็นเพื่อนร่วมทางอย่างจริงใจ
มาคราวนี้เรามีแบบฝึกหัด
ได้แจจจเจอะเจอใช่เรื่องใหญ่
อาจารย์ศัลป้อ.แสงบุญนอบอุ้นโอ
เพิ่มสี่ต้นท้าวได้ให้ครบรส”

ป่าสุรียห์ แม่ครูดีรำมวยจีนที่ถิ่นโสม

“คุณป้าสุวีย์มีคิมาด้วย
สอนร่ำมวยช่วยให้ได้คลายเหงา
ถุกอกถุกใจของพวกเรา
ในยามเข้าเฝ้ารออาหารกัน
คุณป้ามากับเราในคราวนี้
ขึ้นชีวิมีชีวาพาสุขสันต์
อีกคราวหน้าคงมาพร้อมหน้ากัน
ขอป้านั้นอายุมันยืนร้อยปี”

อ.ลาวัลย์ อ.นิชากร สองสหาย

“อ.ลาวัลย์ อ.นิชากร ทั้งสองท่าน
ใจขึ้นบานท่านไปได้ในทุกที่
เป็นคู่หูคู่ห้วงเห็นเป็นอย่างดี
มาเที่ยวนี้ขึ้นชีวิไปอีกนาน
ได้ร่วมเรียนร่วมรู้ร่วมดูเขา
คงเก็บเอาเล่าลูกหลานทั้งสองท่าน
อารมณ์ดีมีสุขเราขึ้นบาน
กลับถึงบ้านมาทริปใหม่สบายเลย”

อาร์ต และวิไลสดใสเสมอ

“พี่ป๊อรัตน์พี่วิไลคู่ใหญ่เล็ก
คอยช่วยเหลือเด็กเด็กได้ทุกเมื่อ
เป็นตากล้องจับจองภาพได้เหลือเฟือ
คงจนเจือเพื่อพวกเราเฝ้ารอคอย
อีกช่วยสร้างบรรยากาศให้สดชื่น
ให้ราบรื่นเต็มใจไม่ทอดลอย
พร้อมช่วยกันเพื่อเรานั้นได้เอ็นจอย
ปรบมือหน่อยพลอยชื่นใจวิไลและอาร์ต”

หนึ่งคนดีคู่ชีวิต ช่วยลิขิตชีวิตฉัน

“หนึ่งคนนี่คนดีคู่ชีวิต
คอยตามติดชิดใกล้ไม่ห่างหน้า
ห้วงและห้วงทวงและถามทุกเวลา
อีกบัญชาว่าการงานกระทรวง
ทั้งการคลังมหาดไทยสาสุข
และสนุกเป็นครูผู้เป็นห่วง
สอนแนะทำไ้งานทั้งปวง
ผ่านลู่ลวงด้วยดีเสมอมา
มาคราวนี้อีกหน้าที่คือเป็นล่าม
คอยบอกความให้เข้าใจได้ล้ำค่า
หนึ่งในสยามนามท่านหรือคือ “ชนิดา”
มีงมาตาลูกสองของผมเอง ”

เจน & โส

“ขอขอบคุณเจน And โสโธน่ารัก
แจ้งประจักษ์ว่าห้วงใจไทยทั้งผอง
รับผิดชอบในหน้าที่มีใจปอง
เหมือนพี่น้องญาติมิตรสนิทกัน
ใครเป็นใครอยู่ไหนไหนจนครบ
ไม่ให้หลบหนีหายอยู่ไหนนั่น
จำดีใจไม่ลืมชั่วนี้รันดร์
พร้อมใจกันปรบมือโห่โส And เจน”

น่านิยมน้ำใจหนูจูลี๊ะ

“ไค้สตรีนามจูลี๊ะน่ารัก
รู้ทาทักสร้างสัมพันธ์ฉันน้องพี่
มีลูกเล่นลูกหัวถ้วนทั่วดี
ผูกไมตรีแต่แรกพบสบอารมณ์
เราหวังใจได้พบกันคราใหม่
ที่เมืองไทยเตรียมใจให้สุขสม
พร้อมเพื่อนเราชาวต่างประเทศได้ชื่นชม
น่านิยมน้ำใจหนูจูลี๊ะ”

Mr Lee คนดีมีน้ำใจ

“หนึ่งคนดีมีน้ำใจให้ประจักษ์
ทั้งน่ารักน่าเคารพเมื่อพบเห็น
เป็นธุระสารพัดทั้งเข้าเย็น
ไม่หลีกเร้นหลบหายคลายกังวล
คอยดูแลและจัดการประสานให้
ท่านประธานและเพื่อนไทยในทุกหน
ยิ้มแย้มทักสวัสดีด้วยทุกคน
ใจเปี่ยมล้นบริการขานขอบคุณ”

“ยู” แวร์อาร์ยู

“โซเฟอร์รถตู้คูมิฐาน
บริการห้าวดาเอาใจใส่
ซุดสากลโก้ไม่หยอกก้อบอใคร
อยู่คู่ใจท่านประธาน CIOFF เรา
ช่วยแนะนำโน่นทำนุดีสารพัด
อีกแจ้งจัดด้วยน้ำใจไม่มีเหงา
จำขึ้นใจไม่ลืมซึมซับเอา
ความดีเขาด้วยชื่นชอบและขอบคุณ”

โซเฟอร์แสนดี จินยังฮวน

“Jin Yung Hwaun เชิญชวนได้รู้จัก
คือโซเฟอร์ที่รักยึดหลักมัน
ตรงเวลาพาเราไปในทุกวัน
มีแปรงฟันเห็นเหงื่อเอ้อเลย
แม้มิได้สนทนาภาษาสื่อ
แต่ใจหรือรู้ใจไม่เมินเฉย
ว่าเพื่อนมิไครมีน้อยเลย
ขอเอื้อนเอ่ยจากใจชอบบอกขอบคุณ”

ได้ครูดีเราจึงมีวันนี้

“จิตต์อารี” นามนี้ช่างน่ารัก
แจ้งประจักษ์จากศิษย์ทุกทิศา
ว่าครูดีมีคุณธรรมนำชีวา
อีกวิหาหาให้ศิษย์สนิทใจ
ถ้าไม่มีครูอาจารย์ท่านวันนี้
เราน้องพี่จะโชคดีเช่นนี้ไหม
ด้วยรำลึกถึงพระคุณอบอุ่นไอ
จากดวงใจเราขอบและปรบมือ”

วันนี้มีเรา ที่เกาหลี

“ได้ศิษย์ดีมีจิตใจใฝ่เรียนรู้
ส่งให้ครูสู้ทุ่มเทวิชาให้
หากศิษย์คือถือดีมีสนใคร
กำลังใจครูก็หมดจดหายพลัน
มาวันนี้มีเราที่เกาหลี
เพราะศิษย์ดีครูสอนชีวิชนั้น
อนาคตพวกเรายาวนานวัน
เพราะเธอนั้นฝันใฝ่ดีมีคุณธรรม
วันนี้จึงมีเราที่เกาหลี
ครูก็ดีศิษย์ก็ดังฝากส่งย่า
จิตต์อารีชื่อนี้เราต้องจำ
ไม่ลืมคำทำแต่ดีไม่มีจน
หากวันหน้าวันไหนก็ได้ณะ
อย่าลืมละสถาบันอันฝึกฝน
สร้างค่าควรคู่เราให้เป็นคน
รู้คุณตนสู้ชีวิตคิดสิ่งดี”

ดูหลานนักแสดงไม่แล้งไมตรี

“นักแสดงของเราล้วนยิ้มเยื้อง
สวยผุดผ่องสิบสองสาวพราสดใส
ยามร้ายราทำได้ยชีวิตทุ่มจิตใจ
งานจึงได้ออกมาติดจิตวิญญาณ
ได้อารมณ์สมฤดีมีมิตรภาพ
แสนซาบซึ่งตริงใจได้สนุกสนาน
เป็นภาพดีที่ประทับในดวงมัลย์
ชั่วกับปีกาลจักรจรรีกันทักจำ
ขอถูกลูกทุกคนจงตั้งใจ
เพื่อประเทศไทยยิ่งใหญ่ฝากได้ย่า
เราทำดีมีวันใหม่ได้จดจำ
และน้อมนำโชคดีให้ไทยทุกคน
ขอปรบมือคือพลังช่วยสร้างเสริม
อีกเพิ่มเติมกำลังใจให้ค่าล้ำ
เป็นรางวัลลูกให้หลานเต็มกมล
โชคดีคลพันผ่องภัยได้สิ่งดี”

นักดนตรี มีดีแสดง

“ช่างพื่อนงามรำไ้ดีดนตรีช่วย
ช่างรำสวยด้วยคนตรีนี้สนอง
เก้าชีวิตจิตอาร์มีใจปอง
ดนตรีก้องประสานรับศัพท์สำเนียง
ฟังสะลือซอชิงซึ่งจับจิต
กลองตามติดจังหวะพาสอดเสียง
ถึง ฉาบ กรับ จับจังหวะประหนึ่งเพียง
เกล้าคลอเคียงประโคมสวรรค์ชั้นพิมาน
ด้วยฝีมือนี้หรือคือครูกับศิษย์
ที่อุทิศชีวิมาสืบสาน
วัฒนธรรมนำผลดนตรีกาล
ฝากต่างบ้านย่านอันของต้องไม่ลืม
จะกลับสู่เขลางค์สร้างชื่อไว้
ดนตรีไทยมาไกลถึงเกาหลี
ร่วมสร้างสรรค์เสริมชีวิต “จิตอาร์”
ให้ชื่อนี้เป็นที่รู้สู่อินเตอร์”

ชมเมือง

“มองทางไหนก็ให้เห็นสวนกับทุ่ง
อีกตึกพุ่งสูงเสียดฟ้าน่าฉงน
ทั้งโรงงานร้านค้าก็ปะปน
มีมากล้นร้านอาหารทั่วบ้านเมือง
สารพัดรูปแบบแปลกตายิ่ง
เขาเก่งจริงสิ่งสร้างสรรค์อันลือเลื่อง
ด้วยปลูกฝังทั้งนิสัยใฝ่รุ่งเรือง
ทั่วทั้งเมืองสิ่งดีมีให้ชม”

Horeau ชน “คนเกาหลี”

“อัยยาศัยไมตรีเกาหลีนั้น
ไม่มีชั้นเหลื่อมเชิงให้สงสัย
คูซื่อซื่อถือไมตรีและจริงใจ
คล้ายพี่ไทยยิ้มสยามนามระบือ
แต่เดี๋ยวนี้พี่ไทยไว้ใจยากหล
ลมปากอาจเสียวความนับถือ
เห็นแก่ตัวมัวเมาไม่เอาชื่อ
จนเขาลือว่าคนไทยไม่เหมือนเดิม”

กิมจิ.....กิมจิ

“ “อันกิมจิ” นามนี้คนรู้จัก
เป็นสัญลักษณ์เกาหลีมีแต่ไหน
ทุกครอบครัวตัวคนต้องสนใจ
กินทำได้ไม่ลืมสืบสานมา
ทำจากผักหมักดองหลายชนิด
ที่เขาคิดค้นสูตรทั้งเอ็งข้า
ไม่หยุดยั้งตั้งใจพัฒนา
รสโอชาอาหารดีกิมจิเคียง”

สืบสาน งานศิลป์

“ทั้งแม่ลูกผูกพันช่วยกันคิด
สร้างประดิษฐ์ผลิตผลงานอันยอดเยี่ยม
ตัดติดต่อแล้วก็ปะหาใครเทียม
ต่างตระเตรียมช่วยงานกันสุขสันต์จริง
ทั้งงานวาดงานศิลป์ล้วนสร้างเสริม
ความริเริ่มเพิ่มสมองของดียิ่ง
คนเกาหลีมีจินตนาการให้อ้างอิง
เพราะสร้างสิ่งแปลกและดีมีทั่วเมือง”

ต้นไม้ใช้ชีวิต

“เขารักต้นไม้
เล็กใหญ่ไม่ว่า
ปกปักรักษา
พาให้สดชื่น
รอบสำนักงาน
เบิกบานร่มรื่น
ยามหลับยามตื่น
รื่นรมย์อุรา”

แปะก๊วย

“ต้นตาได้มาเห็นต้นแปะก๊วย
ลำต้นสวยด้วยใบเขียวเหลียวเห็นทั่ว
ลูกสุกเหลืองมีทั่วเมืองเรื่องนี้ชั่ว
เพราะเขากลัวคนรุ่นใหม่ไม่รู้คุณ
ได้ยินมาว่ามีประโยชน์ยิ่ง
ทั้งใบกิ่งเมล็ดในใช้นำหนูน
เป็นสมุนไพรเชื่อในสรรพคุณ
ช่วยเจือจุนสมองให้ไม่หลงลืม”

ชาวสวน

“ชาวสวนเขาเฝ้าอุ้งที่ในไร่
มีร่มให้เป็นเรือนอยู่อยู่พลาสติก
หรือเรือนกระจกปกไว้ไม่ต้องพลิก
ไม่จุจิกกลัวฝนฟ้าหญ้าขึ้นรก
มีรถเก๋งรถโตทั้งเล็กใหญ่
ใช้ในไร่ไถพรวนไม่ขูดบก
ผลิตผลขายได้ไม่ต้องงก
ไม่มีตกราคาดีมีคนซื้อ”

มือกลางวันอันร่อย

“ร้านอาหารบ้านเขาน่าเอาอย่าง
คุณแล้วช่างสะอาดตาน่าจำจด
เครื่องครัวดีมีสีสันอันงามจด
ลองลิ้มรสแล้วเราเบาสบาย
เป็นข้าวต้มใส่หัวหมูตุ๋น
ชี้แล้วลุ้นยกเสริมมาว่าดีหลาย
พร้อมกิมจิไข่ใส่แป้งผัดคลีนซ้าย
มีนไม่หายสามหมื่นหกควักเงินวอน”

วอนจริงๆเงินวอน

“ของเมืองนี้เริ่มกันที่เงินพันขึ้น
เล่นเอามีคนต้องคุณหารกันคุณก่อน
หนึ่งบาทนั้นประมาณชาวหัววอน
เด็กละอ่อนพกกันวอนหลายหมื่นพัน
ข้าวโพดต้มนำขมนำขมนัก
ตกหนึ่งฝักสองพันวอนให้บนอนฝัน
เราเศรษฐีหรือน้อยอย่างไรกัน
แปดสิบบาทเท่านั้นนะหนึ่งมู”

ร้านอาหาร

“ร้านอาหารงานประเพณีเกาหลีนั่น
ไม่ลือลั่นดังบ้านเราเหล่ายามัว
กับแก้มเขาเอากิมจิกี่พอชั่ว
ไม่ต้องกลัวเปลืองน้ำแข็งแพงโซดา
แก้วกระดาษไม่กี่บาทก็ดื่มได้
มีว่าใครขยเพียงไหนก็ไม่ว่า
นายกเทศมนตรีและคนธรรมดา
เท่าเทียมหน้าข้าหรือเจ้าก็เท่ากัน”

เวทีแสดง

“เห็นเวทีสีแสงก็แสนง่าย
ไม่วุ่นวายย้ายเขียนจากลำปากเปล่า
มีอิทธิพลสามด้านดีไม่เบา
ขอจำเอาเป็นแบบอย่างสร้างเมืองไทย
เอาบันไดไว้เป็นที่นั่งด้วย
ต้องคอยช่วยพยุงงูกันใหญ่
ผู้ชราขึ้นลงมาตามบันได
แต่นั่งได้สบายเย็นเห็นชัดดี”

คนมาเที่ยวงาน

“เห็นปู่ตายายไปถึงหลาน
มาเที่ยวงานอันยิ่งใหญ่ของที่นี่
ทั้งแก่เฒ่าเยาวชนสนใจดี
ทั้งร่วมมือกิจกรรมทำในงาน
ชั้นเด็กเล็กพาเด็กมาเดินเที่ยว
ชั้นประถมแน่นเที่ยวร่วมสนุกสนาน
งานวาดเขียนเรียนศิลป์จินตนาการ
มัธยมสืบสานงานดีกลอง
อุดมศึกษามาเป็นอาสาสมัคร
คุณารักประจักษ์ใจไทยทั้งผอง
ไม่ว่าเหล่ามาเช็กที่อันของ
ร่วมใจปองรักเมืองบ้านสร้างสิ่งดี”

เรื่องรถรา

“เมืองทั้งเมืองรถเครื่องแสนหายาก
แต่รถยนต์มีมากเป็นหนักหนา
เขาผลิตใช้รถเขาเป็นหน้าตา
อีกราคาได้ถูกกว่าที่บ้านเรา
ถนนหนทางก็รอบทิศ
รถไม่ติดเชยจริงนะบ้านเขา
ออกปากเชิญดูงานจำอย่างเอา
กรุงเทพเราสุดดีที่หนึ่งเลย”

เต้นท์ ต้องตา ถูกใจ

“เห็นเต้นท์งามเรียงตามสองฟากฝั่ง
สีขาวดั่งเนรมิตจิตใจฉัน
ถ่ายเอารูปดูเอาร่างอย่างเขานั่น
ไปสร้างสรรค์ที่บ้านเราเข้าทำดี
เป็นกระโจมหลังคาโดมขาวสะอาด
ตั้งวางพาดเป็นแนวเห็นกับที่
รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยดี
สมกับที่ City of Culture & Arts”

ความสะอาด

“คนเกาหลีมีวินัยใฝ่สะอาด
รู้เก็บกวาดขว้างทิ้งให้ถูกที่
ทั้งถนนหนทางต่างคูดี
ไม่เห็นมีเศษขยะน่าชมเชย
อีกห้องน้ำพิสูจน์ได้ในทุกที่
กลิ่นก็ดีสีก็สวยด้วยเพื่อนเอ๋ย
ไม่เห็นมีสาบคราบจับเหลืองไม่มีเลย
แล้วไม่เชยเก็บสตาจ้อย่างไทยแลนด์”

มอกม่วนวันละนิดจิตแจ่มใส

“นักเล่านิทานสืบสานตำนานจากอิสป
ได้มาพบที่อันของพี่น้องเอ๋ย
ออกทำทางสร้างอารมณ์สมจึ่งเลย
ขออ้อเอ๋ยออกนามตามเหตุการณ์
หัวเรือใหญ่จารึกไว้ว่า “นิภา”
เพ็งชันษาหกสิบห้ามานะท่าน
มีลูกคู่ใจให้เบิกบาน
นามจับขานว่าครูไก่อเลียงไสเลย
อีกครูประทุม วิไล อาร์ตในกลุ่มนี้
ต่างก็มีนิทานขานเฉลย
มาครบเซตเมื่อใดใครไม่เคย
คางคังเลยโปรดระวังปอดพังเอา
ทุกทุกคนคิดค้นหาความสุข
มาปลอดปลุกทุกเวลาพาหายเหงา
สุขภาพจิตฟิตเต็มทีนะพวกเรา
ไม่มีเศร้าจิตแจ่มใสได้ทุกวัน”

ร้านอาหารสะอาดเยี่ยม

“ร้านอาหารทั้งกลางวันและมือค่ำ
ถูกใจถ้าทำสะอาดรสชาติเยี่ยม
ทั้งห้องหับจัดได้หาใดเทียม
การจัดเตรียมอาหารบริการดี
อีกเครื่องครัวของเขาน่าเอาอย่าง
ดูแล้วช่างน่าทานนะน้องพี่
เซลล์ไม่ต้องชิมลองลิ้มที
ถึงไม่มีพะยี่ห่อคนก็มา”

รถม้าเมืองอันของ

“รถม้าเมืองนี้
นำจี้หนักหนา
สะอาดงามตา
เห็นมาหลายคัน
เก็บจี้มัดชิด
ปิดไว้คืนนั้น
ไม่เหมือนบ้านฉัน
มันเหม็นเหลือทน
รถราแข็งแรง
ตกแต่งดีสิ้น
ได้มาอีกหน
จี้คนหนึ่งนชิ
ไปถามราคา
ภาษาเกาหลี
เขابอกมาดี
ฉันนี้อ้ออ้อ(เกือบเข้าใจ)”

นักสำรวจ

“นักสำรวจตรวจตราทั่วถิ่นที่
อะไรมีอยู่ไหนในย่านพัก
ป่าแสงบุรณด์ลึงศิลป์แอบรู้จัก
ชอบสมัครสอดสายทั่วสายตา
ต้นแป๊ะก๊วยต้นไคลูกใหญ่ดก
ไหนมีนกเขาขันท่านทำท่า
ลูกเทนนิสอยู่ไหนสำรวจมา
ไขว่จอบอกรเราทุกคราวไป
มีอะไรไม่เก็บเป็นความลับ
ปากกับใจใส่ซื่อสื่อกันได้
ตัวชูโรงโยงทุกคนคอยห่วงใย
มากกว่าใครได้แป๊ะก๊วยหลายกิโล”

ปาร์ตี้ปลากะปิอง

“๑ ตุลาคม ขึ้นชีวาพาสุสันต์
เราพร้อมกันจัดงานกันน้องพี่
เพื่อฉลองผองเราสามัคคี
ทั้งยินดีแฮปปี้เบิร์ทเดย์แซ่
เป็นปาร์ตี้ที่มีรสชาติเยี่ยม
หาใดเทียมที่เมืองไทยไม่มีแน่
เล็ก ข้าวเกรียบกุ้งปรุงดีแท้
จิ้มจุ่มแฮปปี้ปลากะปิองของบ้านเรา
พิเศษสุดกับเสียงกลองคล่องจังหวะ
ปะทะปะมาราวจอนลิ้มเหงา
เป็นปาร์ตี้ปลากะปิองม่วนไม่เบา
เก็บไปเล่าให้ลูกหลานอีกนานวัน
ทั้งลุงเสระป้านิภาอาจารย์ไก่
ใครต่อใครในหมู่เฮารักมัน
เมืองอันซองของเกาหลีในคืนนั้น
ขึ้นชีวันขวัญชีวาทั่วหน้ากัน”

ย้อนเยี่ยมโซล

“๒ ตุลาคมนั่งรถมาจากอันซอง
กลับย้อนมองเมืองโซลเกาหลีใหม่
เมื่อวันก่อนมาดูไม่จุใจ
ยังไม่ได้ไม่เห็นไม่เต็มตา
ในวันนี้พี่น้องสิบชีวิต
มาพิชิตอีกทีให้มีค่า
ชมพระราชวังเก่าเราเคยเห็นครั้งก่อนมา
สิบปีกว่ายังรักษาค่าควรเมือง
เป็นปอดใหญ่ในกรุงโซลได้ดีเลิศ
สุดประเสริฐเกิดความคิดได้หลายเรื่อง
อนุรักษ์พัฒนาพารุงเรือง
ให้ล้อเลื่องว่าเกาหลีนี้ยอดเยี่ยม
รักเรื่องเก่าเฒ่าของใหม่ไปทั้งคู่

ไม่ได้อยู่คั่งหรือทำเฉย
ประดิษฐ์โน่นคันคิดนี้มีหมดเลย
คนไทยเอ๋ยขอเฉลยให้รู้ตัว
อย่ามัวเมาเอาส่วนตัวมัวส่วนหลวง
เป็นเครื่องถ่วงบ้านเมืองคิดเรื่องชั่ว
คอร์รัปชั่นโกงกันเสียมันมัว
เหมือนเรือรั่วรอวันจมขึ้นขมจริง
ทำเมืองไทยให้ดีกว่านี้เถิด
ก่อให้เกิดกรรมรัฐปิดชั่วสิ่ง
ก่อนชาติล่มจนยากเพราะทาบทปลิง
จำเอาสิ่งดีเขาเกาหลีไป
ถือส่วนรวมสรวมวิญญานบรรพบุรุษ
ไล่คั่นขุดความชั่วร้ายอย่ากราบไถ่
ปราบโกงกินหวังให้สิ้นอย่ากินใจ
ละให้ไกลเห็นแก่ตัวมัวโกงกัน
เขาจึงมีวันนี้ที่สดใส
มองด้านไหนนำไปไกลนั้น
เราพี่ไทยได้แต่หลงว่าเรานั้น
ทุกสิ่งสรรค์ดีเลิศตัวมัวหลงเงา
เสร็จภาคเช้าเข้าร้านอาหารเกาหลี
ชอบใจที่แต่งร้านที่บ้านเขา
นำอดีตมาคิดไว้ให้เห็นเงา
รอบนั้นเล่าเอาเทคโนโลยีฝีมือ
เก่าอยู่ได้ใหม่อยู่ดีไม่มีขัด
สองสิ่งรัดมัดรวมให้ล้อชื่อ
บ่ายวันนี้พี่ไทยจ่ายมันมือ
เงินออนชื่อหมดกระเป๋าสบาย
ไปหลายที่จุใจพาเดินท่อง
แต่ก็ต้องห่วงหาว่าจะหาย
ดูโน่นนินนี่หน้อยจนตาลาย
ผลสุดท้ายไล่หารถจนหมดแรง
ออกจากโซลจนใกล้ค่ำกลับกันทั่ว

จนลืมตัวมาตื่นเกือบหมดแสง
ถึงที่פקจับเวลาหกโมงแสง
เตรียมจัดแจงมาปาร์ตี้กันอีกครั้ง”

เรารักทุกคนดังญาติมิตร

“ฉันรักโฮรักเจนเช่นรักลูก
จิตพันผูกผูกใจกระไรหนา
ด้วยน้ำใจไมตรีที่ดีมา
คอยห่วงหาทำหน้าที่มีมีลื้ม
ฉันโชคดีมีโอกาสนานพิเศษ
ที่มีเหตุรู้จักกันฉันแสนปลื้ม
โอกาสหน้าคงได้มาหาหีบยืม
ความผูกคืบจากน้ำใจได้อีกครา
เรายินดีที่ได้มาและรู้จัก
เราอาศัยสุดรักจำห่างหน้า
เราคงมีโอกาสดิได้เวียนมา
เราพบพากันอีกหนนะคนดี
ขอขอบคุณอีกครั้งจากดวงจิต
ขอชีวิตทุกท่านอย่าหมองศรี
ขอครอบครัวสุขสันต์สวัสดิ
ของจะมีสุขภาพสมบูรณ์เทอญ”

๕ ตุลา ออลา อาลัย เสียดาย เกาหลี

“แสนเสียดายสุดอาลัยในวันนี้
จำใจพราจากเจ้าต้องจรี
สู่ธรณีเมืองมารดามาตุคาม
ไอ้ฟูกหมอนผ้าห่มเคยบ่มพัก
ก่อไธ้รักอบอุ้นจนล้นหลาม
คู่ตั่งเคียงเคียงนั่งนอนในทุกยาม
เป็นเพื่อนตามเดิมสุขคล้ายทุกข์ตรม

มาวันนี้จำที่ต้องจระจาก
ข้าขอฝากรักอาลัยใจชื่นชม
ไว้กับเจ้าเข้าค่าชำระบม
เพราะใจจมอยู่นานสิบสามวัน
ส่งความถึงซึ่งห้องน้ำห้องอาหาร
ถิ่นสถานนงฮวบด้วยคำมั่น
หากบุญพาโอกาสหน้ามาพบกัน
แสนตื่นตันใจมียากจะจากไป
จำใจพราจากกันในวันนี้
เพื่อจะมีวันหน้าพาสดใส
จำใจรเกาเหล็กกลับเมืองไทย
เพื่อจะได้ไปทีใหม่ในอีกครา
เก็บสิ่งดีที่พบในวันก่อน
ตกตะกอนเก็บไว้ใจข้า
ลื้มสิ่งร้ายไม่จำนำเก็บมา
จะเหลือว่าโลกน่าอยู่ดูขึ้นบาน
ขอพวกเราชาวลำปางที่สร้างชื่อ
ให้ระบือฝากเกาหลีซัซขาน
ได้ออยู่ดีมีสุขขึ้นสราญ
อยู่ยืนนานอายุไกลได้ร้อยปี
เราคงมีโอกาสดิพบกันใหม่
แม้สิ่งใดข้องขัดหนอของน้องพี่
ให้อภัยใจมีสุขสวัสดิ
ได้ดังที่จิตต้องการทุกท่านเทอญ”